

ВИПУСКНИК ШКОЛИ ГОСПОДАР СВОГО ЖИТТЯ?

Взявши на себе ініціативу, змінити свою долю, ми розриваємо негативне коло минулих помилок. У той момент, коли ми зрозуміємо, що ми є причиною, а не слідством, ми забираємо владу над своєю долею. Інакше життя нам підносити нам цей урок до тих пір, поки ми його не освоїмо.

Р.Ентоні

Чому більшість дорослих незадоволені своїм життям? Для цього можна знайти достатньо причин та пояснень. Але найголовніша полягає в тому, що всі вони присвячують більшу частину свого життя тому, що їм не подобається.

А що таке подобається?

Це означає отримувати насолоду від того, що ви робите. Вас прямо воно розпирас, ви втрачаєте контроль часу, ви не втомлюєтеся, а навпаки заряджаєтесь енергією. Вже одна думка про цю справу піднімає настрій і душа співає.

Адже вам, напевно, знайомі такі поняття – віддушину, покликання, справа всього життя, талант...

Ми впевнені, що і у вашому житті є щось таке, що приводить вас до гарного настрою, дає вам потужний заряд позитивних емоцій і змушує вас забути про всі біди і негаразди.

Здавалося б система освіти повинна максимально сприяти розвитку саме такого життя у здобувачів освіти. Проте система освіти і виховання, що склалася, майже не сприяє цьому. Чому?

Справа в тому, що сучасна система освіти наповнює здобувача освіти знаннями, даючи йому готові відповіді, стандартні схеми поведінки та розвитку свого життя. Вони заповнюють його мозок, осідаючи у вигляді тих самих шаблонів, тверджень, переконань, стереотипів, яким піддається переважна частина населення.

Як навчають у школі? Є питання, а в кінці підручника є відповідь, а в середині пояснюється, що і як треба робити, щоб отримати результат, який повинен бути. Потрібно лише розібратися в нехитрих поясненнях, які надає вчитель та ура – ви вмієте вирішувати завдання цього рівня.

Деякі здобувачі освіти примудряються навіть не читати пояснень, підганяючи відповідь у кінці підручника та завдання до вирішення.

Навчання у школі відучує здобувача освіти мислити самостійно, самому шукати відповіді та знаходити рішення.

І тому більшість людей продовжує діяти так само на автоматі і в подальшому житті далі. І це не дивно, адже ця шкідлива звичка формується протягом цілих дванадцяти років.

Але життя після школи зовсім інше. Тут є лише питання. Немає ні вчителів, ні підручників, де саме це питання було б розкрито.

Та й самі питання набагато складніші і не мають однозначних стандартних відповідей на всі випадки життя.

Таким чином, коли перед людиною постає життєве питання, вона починає діяти виходячи із шкідливої звички, набутої у школі та закріпленої в інституті.

Читає книги, вивчає Інтернет, запитує у знайомих.

На початковому етапі, коли у людини ще мало інформації, такий підхід ще можна якось виправдати. Завжди необхідний якийсь фундамент знань, на основі яких і можливий розвиток.

У школі вчитель дає вам питання, каже, де у підручнику є готова відповідь, ви вчите, відповідаєте, отримуєте оцінку. ***Отут і формується шкідлива звичка - відсутність подальших дій після знаходження відповіді.***

Ви отримали оцінку, тобто результат, навіщо ще думати, працювати, шукати. Тим паче вчителю ніколи. Йому треба виконувати шкільну програму і немає часу возитися з вами у пошуках інших відповідей.

Але досконалості немає меж. І інша відповідь може бути набагато ефективнішою за першу. І не лише ефективніше, а й простіше.

Однак спостерігається зовсім інша ситуація. Зі збільшенням віку кількість людей, незадоволених своїм життям, тільки збільшується. І проблеми із здоров'ям тут далеко не на першому місці.

Подивіться дітей дошкільного віку. Навряд чи ви знайдете серед них песимістів та негативістів. Всі вони, за рідкісними винятками, усміхаються, цілком задоволені своїм життям, їхні очі горять і вони будують грандіозні плани на своє життя.

Тепер подивіться на випускників шкіл. Вже тут лунає перший дзвіночок. З'являється достатній відсоток тих, хто набагато рідше посміхається, очі горять не так яскраво, дитячі мрії йдуть на другий план, а то й надалі.

Тепер візьмемо дорослих до активного віку. Вийдіть на вулицю і подивіться на їхні обличчя. Більшість несе на собі печатку занепокоєння, невирішених проблем і конфліктів, невдоволення всім життям. Усміхнених і щасливих осіб дуже мало.

Та й нарешті, пенсіонери. Саме тут кількість людей, незадоволених життям, сягає апогею. За статистикою, це близько 85-90 відсотків.

Чому так відбувається? Чому із майже ста відсотків щасливих дітей до кінця життя ми отримуємо 85-90 відсотків дорослих, які не задоволені поточним станом справ і хочуть змінити своє життя?

Все просто. Ні у школі, ні в інституті немає одного, найголовнішого предмета «Як бути щасливим»! Адже людина з'являється в цей світ, щоб бути щасливою і самореалізуватися. Однак є безліч різних предметів, але вони лише завантажують мозок. Але ніяк не дають відчувати себе легко та радісно і бути щасливим. Практично всі проходять через це, вивчаючи одні й самі предмети. Звісно, й у цьому є вибір, але серйозно обмежений. Але, як свідчить суха статистика, його зовсім недостатньо.

Так, хтось досягає грандіозних успіхів на цій ниві. Але це говорить лише про одне, що цим людям справді подобається їхня діяльність. Вони, як кажуть, опинилися в потрібному місці та у потрібний час.

Але що робити реалі? На це питання стандартна схема виховання та освіти відповідей не дає. А відповідь така.

ВЗЯТИ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА СВОЄ ЖИТТЯ У СВОЇ РУКИ І ПОЧАТИ ДІЯТИ.

Все, що у вас є зараз – це результат ухвалених вами рішень та вжитих дій. Все просто – ні більше, ні менше.

Єдине, що ми не обираємо – це батьків та країну народження.

Все інше цілком і повністю в нашій особистій владі. Та більшість із нас народжується не в багатих сім'ях і в не досить успішних батьків, щоб вони змогли передати нам свій досвід.

Але в чому парадокс – більшість успішних людей якраз і вийшли з таких сімей і зробили себе самі. Ви, мабуть, неодноразово стикалися з такими історіями успіху.

І тому ви є господарем свого життя. І цим все сказано. Саме ви визначаєте – що ви робитимете сьогодні та завтра. Саме ви несете відповідальність за те, щоб у старості не було боляче за прожиті роки. Саме на ваших плечах лежить тягар відповідальності за подальший розвиток вашого життя.

Але більшість людей (люди-жертви) йдуть шляхом найменшого опору, віддаючи кермо своїм життям у чужі руки. І справді – у разі невдачі завжди можна когось звинуватити – мовляв, я робив усе, що міг, а вони...

Але відмова від ухвалення рішення – це також ваше рішення. Якщо ви думаєте, що хтось подбає про вас, думаєте про те, як вам жити далі, робити все, щоб ви були задоволені – **ВИ ПОМИЛЯЄТЕСЯ.**

Передача відповідальності за своє життя державі, роботодавцю, татові, мамі, чоловікові або ще кому б там не було – ЦЕ ТАКОЖ ВАШЕ ОСОБИСТЕ РІШЕННЯ.

Ніхто крім вас самого, та й можливо найближчих родичів, не дуже зацікавлений у вашому особистому успіху.

За всіма цими гучними словами – держава, батьківщина, патріотизм стоять конкретні люди, які насамперед зацікавлені у своїх інтересах, а про ваші згадуватимуть в найостаннішу чергу, якщо взагалі будуть.

Тому порятунок потопаючих – справа рук самих потопаючих.

Або перефразовуючи – ВАШЕ ЖИТТЯ У ВАШИХ РУКАХ, НОГАХ І МОЗКАХ.

Ви вільні робити все, що захочеться – у межах чинного законодавства, звісно. **Все питання в тому, А ЩО ХОЧЕТЕ САМЕ ВИ?**

Справа в тому, що більшість людей схожі на зомбі, скуті по руках і ногах негативним (обмежуючим) мисленням. Вони працюють на нелюбимій роботі, нічого не роблячи, щоб знайти любиму. День у день роблять те саме, сподіваючись отримати інший, кращий результат. Читають десятки книг,

намагаючись знайти відповідь на питання, як стати успішним. При цьому, не використовуючи практично нічого з того, що вони прочитали. І так далі...

Але життя – це не школа, де питання відомі заздалегідь, а відповіді на них є у підручнику. У житті треба діяти, здебільшого не маючи достатньо інформації для повного бачення ситуації.

Проте люди продовжують чогось чекати, накачуючи себе марною інформацією, сподіваючись, таким чином, все-таки отримати всі відповіді на питання ще до початку рухів тіла, щоб без праці і без проблем вирішити свої проблеми.

Однак чекати марно – світ змінюється. І швидкість змін наростає. Якщо ви ще не в курсі -19 століття дало стільки ж змін, що й попередні 900 років, 20 століття збільшило їх в десятки разів, ну а в 21 столітті очікується зростання в 1000 разів у порівнянні з 20 століттям.

Тож чекати і накачувати себе знаннями марно. З кожним роком вони старіють і втрачають свою ефективність.

Подивіться на успішних світу цього – у них також дві руки, дві ноги – вони такі самі люди зовні як і всі інші.

Єдина відмінність знаходиться всередині – це спосіб мислення (позитивне мислення) та спрага дій. ТАК вони теж помиляються і навіть у рази більше, ніж решта людей. Але вони продовжують йти далі до своєї мети, що й приносить їм підсумковий успіх.

Тому з сьогоднішнього дня візьміть відповідальність за своє життя у свої руки. Станьте господарем свого життя. Почніть діяти та приймати рішення. Досить уже готуватися, читати книги, чекати на сприятливий момент.

У вас достатньо знань та досвіду, щоб зробити перший крок і навіть другий до своєї мети. Але його треба зробити. Тільки так ви зрозумієте – куди рухатись далі. Тільки так ви дізнаєтесь – яких знань та досвіду вам не вистачає для подальшого просування. І зможете їх отримати та застосувати.

І тільки так, крок за кроком, ви почнете просуватися вперед. Іншого шляху немає і не буде. Чекати марно. І цьому має вчити школа!